

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 17P/72/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112225545
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Ďumbalová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2013:2112225545.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, samosudkyňou JUDr. Martou Ďumbalovou, v právnej veci navrhovateľky: H. K., G.. X., B.. XX.X.XXXX, X. XXX XX J.É. C. XXX, zastúp.: JUDr. Maroš Prosman, advokát a konateľ spoločnosti Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., Hlavná 31, 917 01 Trnava, IČO: 36865281, proti odporcovi: Y. K., B.. X.XX.XXXX, X. XXX XX J. C. XXX, zastúp.: JUDr. Andrea Čechovičová, advokátka, Dolné Bašty 2, 917 00 Trnava o určenie výživného pre manželku, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľky **z a m i e t a**.

Súd odporcovi nepriznáva právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom, doručeným súdu dňa 11.12.2012 domáhala, aby súd zaviazal odporcu počnúc dňom podania návrhu na platenie jej výživného v sume 100 € mesačne, splatných vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Ďalej v návrhu uviedla, že dňa 8.2.1985 uzavrela s odporcom manželstvo, z ktorého pochádzajú dve deti, ktoré sú už plnoleté. Uviedla, že ona je nezamestnaná a zdrojom jej príjmu je invalidný dôchodok vo výške cca 260 € mesačne a príjem z prenájmu poľnohospodárskych pozemkov vo výške 47,69 € ročne. Uviedla, že s odporcom a ich deťmi žijú v spoločnej domácnosti, avšak od roku 2009, kedy odporca prišiel o prácu sa ich spolužitie značne naštřbilo, stalo sa neznesiteľným, odporca prestal prispievať na chod domácnosti a všetko hradí navrhovateľka spoločne s deťmi, bez akejkoľvek účasti odporcu, ktorý iba požíva úžitky spoločnej domácnosti, prípadne navyše spôsobuje škody na spoločnom majetku. Uviedla, že odporca nie je zamestnaný na hlavný pracovný pomer ale podľa dostupných informácií pravidelne vykonáva dočasné práce, ako zber ovocia, stavebné práce / fušky/, kde je vyplácaný v hotovosti, tieto prostriedky určené na spoločnú domácnosť odporca využíva výlučne na svoje potreby, najmä na cigarety a stávkovanie a o deti sa stará výlučne navrhovateľka, ktoré však tiež prispievajú na chod spoločnej domácnosti podľa svojich možností. Uviedla, že mesačné výdavky navrhovateľky na spoločnú domácnosť sa pohybujú približne vo výške 350 €, čo zahŕňa platby za plyn, elektrinu, vodu, odvoz domového odpadu, stravu, ošatenie, hygienické potreby, príležitostne lieky a iné bežné výdavky, odporca však napriek výzvam navrhovateľky na plnenie vzájomnej vyživovacej povinnosti si túto povinnosť neplní vôbec, takže bez rozhodnutia súdu navrhovateľka bude musieť aj naďalej znášať celú záťaž výdavkov spoločnej domácnosti.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa so spisovým materiálom a listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Z priloženého spisu 9C/90/2012 súd zistil, že dňa 19.11.2012, bolo uznesením nariadené predbežné opatrenie, ktoré sa stalo vykonateľným 21.11.2012 a právoplatným 23.1.2013, ktorým súd nariadil, aby odporca nevstupoval dočasne do rodinnému domu, ktorého sú účastníci podielovými spoluvlastníkmi vo veľkosti podielu každý z nich v 1 , z dôvodu toho, že odporca zasahuje do súkromia a obydľia navrhovateľky, svojím agresívnym konaním vo vzťahu k navrhovateľke znižuje jej ľudskú dôstojnosť a osobnú česť a z dôvodu dlhotrvajúcich stresových situácií priamo takto pôsobí na zhoršenie jej zdravotného stavu.

Podľa sobášneho listu, vydaného matričným úradom dňa 8.2.1985, účastníci konania uzavreli manželstvo dňa 8.2.1985. Podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne - ústredie, zo dňa 8.12.2011, navrhovateľka poberá invalidný dôchodok vo výške 261,10 €. Podľa zmluvy o nájme poľnohospodárskych pozemkov, uzavretej medzi navrhovateľkou a spoločnosťou TAPOS, s.r.o., dňa 17.11.2000, navrhovateľka mala poberať za prenajatie svojich pozemkov tejto spoločnosti ročne sumu 810,- Sk, a navrhovateľka preukázala poštových poukazom, že za rok 2011 bola jej vyplatená suma 47 € ako nájomné za prenájom pozemkov tejto spoločnosti. Rozhodnutím sp. zn. N 3383/12, z 15.10.2012, bol navrhovateľke priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci, Centrom právnej pomoci, Kancelária Hlohovec a Rozhodnutím sp.zn. N 18/13, z 8.1.2013, bol odporcovi tiež priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci, Centrom právnej pomoci, Kancelária Hlohovec.

Odporca na pojednávaní dňa 15.1.2013 sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril tak, že navrhuje návrh zamietnuť ako nedôvodný a priznať mu náhradu trov konania a ďalej uviedol, že sám odporca sa nachádza v hmotnej núdzi, uviedol, že v roku 2009 prišiel o prácu a odvtedy sa snažil zamestnať aspoň brigádnickou formou, v súčasnosti je vedený na úrade práce ako nezamestnaný a predbežným opatrením mu bolo zakázané zdržiavať sa v rodinnom dome, ktorého je podielovým spoluvlastníkom, pričom tak on ako aj navrhovateľka tieto podiely na rodinnom dome získali od rodičov odporcu, darovacou zmluvou a on musí teraz prespávať u cudzích ľudí, ktorí mu to umožňujú za drobné práce, pričom účastníci konania majú dospelé deti, ktoré sú zárobkovo činné a odporcovi za užívanie predmetného domu neplatia nájom a on nevie, akým spôsobom sa podieľajú na vedení spoločnej domácnosti s navrhovateľkou, pričom jeho životná úroveň je nižšia ako životná úroveň navrhovateľky, teda má za to, že navrhovateľka sa nechce vyrovnáť jeho životnej úrovni. Navrhovateľka na pojednávaní dňa 7.2.2013 uviedla, že odporca skončil pracovný pomer so spoločnosťou Johns Manville Slovakia, a.s. dohodou, zo dňa 10.4.2008, podľa § 60 Zákonníka práce, z vlastnej vôle a je schopný pracovať a odporca k tomu uviedol, že po skončení tohto pracovného pomeru si našiel lepšie platené miesto, kde pracoval 8 mesiacov, avšak tento ďalší zamestnávateľ pretože sa dostal do platobnej neschopnosti musel prepustiť zamestnancov a prepustil aj jeho.

Podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni, odporca bol zamestnaný od 27.7.2009 do 17.1.2010 v spoločnosti United Industries, a.s., v ktorej dosahoval priemerný hrubý mesačný príjem 368,53 €, od 3.3.2010 do 12.7.2010 pracoval v spoločnosti Zlieváreň Trnava, s.r.o., kde dosahoval priemerný hrubý mesačný príjem 674,50 €, od 13.8.2010 do 9.11.2010 bol zamestnaný s spoločnosťou ADZ SYNERGY, s.r.o., kde dosahoval priemerný hrubý mesačný príjem 437,79 €, od 11.4.2011 do 30.4.2011 bol zamestnaný v spoločnosti Picasso, s.r.o., kde dosiahol príjem hrubý 134,88 € a od 12.5.2011 do 12.10.2011 bol zamestnaný v spoločnosti INDEX NOSLUŠ, s.r.o., kde dosiahol hrubý príjem iba v mesiaci 5/2011 v sume 60,45 € a v mesiaci 6/2011 v sume 20,15 € a za ostatné mesiace má nulový príjem. Podľa oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, zo dňa 21.1.2013, odporca je vedený v ich evidencii uchádzačov o zamestnanie od 27.1.2012 a evidencia trvá.

Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremiľčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Z vykonaného dokazovania súd nemal za preukázané, že by navrhovateľka bola odkázaná na výživu zo strany jej manžela - odporcu, pretože navrhovateľka je poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 261,10 € mesačne, a taktiež má príjem z prenájmu poľnohospodárskej pôdy vo výške 47 € ročne, t.j. priemerne mesačne 3,92 € a hoci tento príjem je nízky, odporca však nedosahuje ani taký príjem ako navrhovateľka, pretože je nezamestnaný a už od 27.1.2012 evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný, bez poberania dávok v hmotnej núdzi, preto súd návrh navrhovateľky na určenie jej výživného zo strany odporcu - ako manžela zamietol, pretože mal za to, že v súčasnej dobe je životná úroveň navrhovateľky vyššia, ako životná úroveň odporcu.

Súd nemal za to, že odporca odkedy ukončil pracovný pomer dohodou, zo dňa 10.4.2008, ku dňu 30.4.2008, nemal snahu sa riadne zamestnať, pretože podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni tento bol zamestnaný do 12.10.2011 a aj v súčasnosti je vedený na úrade práce, ako uchádzač o zamestnanie a privyrába si na stravu aspoň výpomocou v domácnostiach, v ktorých mu poskytujú aj bývanie, pričom súd mal za to, že navrhovateľka nemá dostatok finančných prostriedkov na svoju výživu hlavne z toho dôvodu, že sama pokrýva náklady na dom, ktorý je v podielovom spoluvlastníctve účastníkov konania, každého z nich v polovici, pričom sa na hospodárení s touto spoločnou vecou nevedia dohodnúť, preto s touto vecou by sa účastníci konania mali v zmysle § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka obrátiť na súd, pričom z výpovede účastníkov vyplynulo, že v tejto nehnuteľnosti bývajú aj ich dve deti, ktoré sú už dospelé a zárobkovo činné, preto tieto deti by sa mali primeranou mierou tiež podieľať na nákladoch spojených s užívaním predmetnej nehnuteľnosti.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a úspešnému odporcovi nepriznal právo na ich náhradu, pretože navrhovateľku viedlo k podaniu návrhu to, že nemá dostatok finančných prostriedkov, pretože uhradza náklady na nehnuteľnosť v podielovom spoluvlastníctve účastníkov konania sama, preto aj odporca zaviniť, že tento návrh podala, pretože sa na týchto nákladoch nepodieľa a nevedia sa na ich uhrádzaní a na hospodárení s touto spoločnou vecou s navrhovateľkou dohodnúť, pričom súd mal za to, že tak navrhovateľka ako aj odporca nemajú právnické vzdelanie, aby mohli vedieť, akou formou majú svoj problém vyriešiť, preto potrebujú právnu pomoc, preto uvedené považoval za dôvody osobitného zreteľa, pre ktoré odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odporca odvolanie nemôže podať, pretože po jeho vyhlásení sa vzdal práva podať proti nemu odvolanie. Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie navrhovateľka, v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205 a Občianskeho súdneho poriadku/,

- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť súdu s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľne súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného predpisu.